

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองของไทยเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยระบบรัฐสภาและได้กำหนดการบริหารราชการแผ่นดิน โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น หรือเรียกว่าการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เริ่มต้นขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยประเทศไทยได้นำการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบสุขาภิบาลมาใช้เป็นครั้งแรก ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้ทรงจัดตั้งคูสิดีธานี่ขึ้น เพื่อทดลองใช้ระบอบประชาธิปไตย จนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 คณะราษฎรจึงนำการปกครองท้องถิ่นมาใช้อย่างเป็นทางการ ปัจจุบันประเทศไทยมีการปกครองท้องถิ่นหลายรูปแบบตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติได้แก่ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พระราชบัญญัติเทศบาล พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการการเมืองพัทยา

การปกครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลถูกกำหนดขึ้นได้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการพัฒนาและส่งเสริมความเป็นอยู่ให้กับประชาชนในหลาย ๆ ด้าน และดำเนินการตามนโยบาย เพื่อให้บริการสาธารณะดำเนินไปอย่างรวดเร็วและประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุด ปัจจุบันมีการ ถ่ายโอนอำนาจและภารกิจบริการสาธารณะจากส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม การดำเนินงานดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องพัฒนาการให้มีความเข้มแข็งสามารถบริหารภารกิจบริการประชาชนได้ตามความเป็นจริง อีกทั้งต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของประชาชนได้อย่างแท้จริง (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 34)

จึงกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในความสนใจของหลายฝ่าย ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายข้าราชการประจำ นักวิชาการ ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป โดยคาดหวังว่าองค์การบริหาร

ส่วนตำบลจะเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง บรรลุเป้าหมายตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจอิสระในการบริหารจัดการภายใต้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดแผนงานและกิจกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างสอดคล้องและตรงตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตามภายหลังจากมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา องค์การบริหารส่วนตำบลยังประสบปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดในการบริหารงานหลายประการ เช่น ขาดงบประมาณในการบริหารงาน ทั้งนี้ เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กำหนดรายได้ไว้เพียงอย่างเดียว กล่าวคือ พิจารณาจากสภาตำบลที่มีรายได้ย้อนหลัง 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท จึงสามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ และผู้บริหารขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ทั้งที่มาจากฝ่ายการเมือง มาจากคณะกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และใน ส่วนพนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ ส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ ขาดความเข้าใจในบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตนเอง ขาดความเข้าใจในเรื่องกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและหนังสือสั่งการ (สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2542 : 101)

ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อให้้องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาพื้นที่ที่รับผิดชอบทั้งด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวได้กำหนดไว้ในมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2552 ส่วนในการปฏิบัตินั้น องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งได้นำมาเข้าสู่กระบวนการจัดทำประชาคมหมู่บ้าน เพื่อระดมความคิดเห็นของประชาชนว่าประชาชนมีความต้องการด้านใด หลังจากการทำประชาคมแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งได้นำมาจัดทำเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อนำไปสู่การดำเนินการต่อไป ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะได้ผ่านกระบวนการทำประชาคม นำมาจัดสรรงบประมาณ และได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

จากการศึกษาของต่อสกุล เกียรติเจริญ (2552 : 83-84) ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอแกดำ

จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร และ ด้านการพัฒนาการศึกษาวัฒนธรรมและนันทนาการ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้านการพัฒนาสาธารณสุข

นอกจากนั้น ยศวดี จันทรเรืองฤทธิ์ (2553 : 89) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการเมืองและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เห็นได้ว่าจากการศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับต่ำและอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น แม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการจัดตั้งมาแล้วถึง 25 ปี (2553) จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะได้มีการศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ต่อไปอีก

องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย รับผิดชอบการพัฒนาหมู่บ้านในเขตตำบลทั้งหมด 16 หมู่บ้าน ประชากร 4,585 คน เนื้อที่ 60.12 ตารางกิโลเมตร หรือ 37,575 ไร่ และมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา คือ ปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค ในช่วงฤดูแล้ง และขาดคลองเก็บกักน้ำไว้ใช้ทางการเกษตร ปัญหาดินเสื่อมคุณภาพผลผลิตราคาตกต่ำ ไม่สนใจเกษตรกร กลุ่มสตรียังว่างงาน ประชาชนขาดสำนึกในการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม และพื้นที่หมู่บ้านอยู่ห่างไกลกัน ดังนั้น เพื่อปรับปรุงและพัฒนาได้ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 7 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตร 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการศึกษา 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำและสาธารณสุข 5) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข และ 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านประชาธิปไตยและการบริหารจัดการ (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย. 2551 : 10)

องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัยได้ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 7 ด้าน ตามงบประมาณที่กำหนดไว้ แต่จากการรายงานพบว่า งบประมาณเพื่อการดำเนินงานมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งส่วนใหญ่เน้นด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก และให้ความสำคัญด้านอื่น ๆ น้อย เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านการป้องกันอุทกภัย ซึ่งเกิดขึ้นทุกปี และได้สร้างความเสียหายให้แก่พื้นที่เกษตรกรรม กลุ่มสตรียังขาดอาชีพเสริม และขาดทักษะในการพัฒนาอาชีพ และที่สำคัญคือยังขาดการแสดงความคิดเห็นของอย่างเปิดเผย (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย. 2551 : 13)

ต่อมามององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัยได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นระยะตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ผ่านมา มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งประชาชนเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินงานดังกล่าว ดังนั้นประชาชนจึงน่าจะมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเป็นตัวบ่งชี้ว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับใด แต่เนื่องจากการดำเนินงานดังกล่าวยังไม่มีการศึกษาว่าประชาชนในขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา และมีข้อเสนอแนะอย่างไร

ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัยมีหน้าที่ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมกับบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย มีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย ตามความคิดเห็นของประชาชน เพื่อนำผลการศึกษาเสนอเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้ดียิ่งขึ้นยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของประชาชน
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัยอยู่

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

1. การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับพอใช้

2. ประชาชน จำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ มีความคิดเห็นต่อระดับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. เนื้อหา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด 7 ด้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย. 2551 : 11- 12) ได้แก่

- 1.1 ด้านเศรษฐกิจ
- 1.2 ด้านการ เกษตร
- 1.3 ด้านสังคมและการศึกษา
- 1.4 ด้านแหล่งน้ำและสาธารณสุข
- 1.5 ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน
- 1.6 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- 1.7 ด้านการพัฒนาประชาธิปไตยและการบริหารจัดการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรในการศึกษา คือ หัวหน้าครัวเรือน หรือสมาชิกครัวเรือน ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปจำนวน 7 หมู่บ้านที่มีพื้นที่ทั้งหมดอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ครัวเรือนละ 1 คน จำนวน 1,000 คน จาก 1,000 ครัวเรือน (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย. 2553 : 6)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 278 คน ได้มาโดยการใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 697 ; อ้างถึงใน สมเกียรติ เกียรติเจริญ. 2552 : 55)

3. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล มกราคม 2554 ถึง กุมภาพันธ์ 2554

4. ตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หมู่บ้านที่อาศัยอยู่ของประชาชน จำนวน 7 หมู่บ้าน

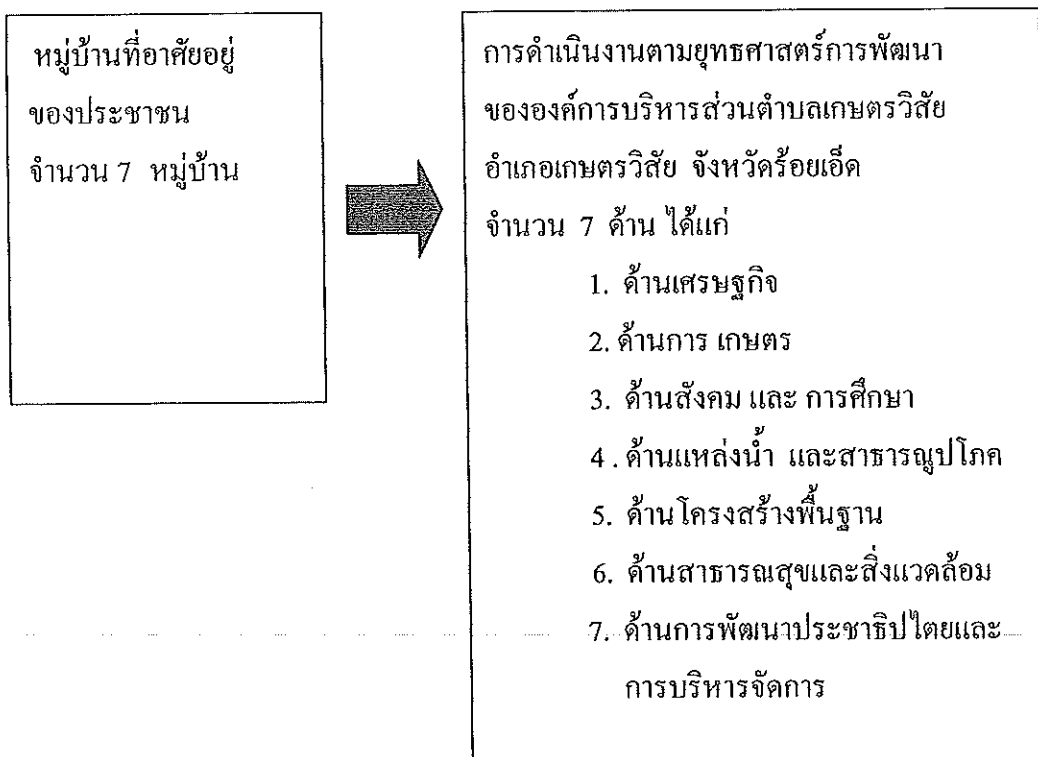
4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนากองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของประชาชน จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตร ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำและสาธารณูปโภค ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านประชาธิปไตย และการบริหารจัดการ

กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษานำยุทธศาสตร์การพัฒนากองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด 7 ด้าน เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย. 2551 : 12)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบุดูวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบุดูวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ดังนี้ อบต. ส่งเสริมให้ประชาชนตั้งกลุ่มอาชีพอย่างเหมาะสม อบต. เสริมสร้างเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ อบต. ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาพื้นที่ที่อยู่เสมอ อบต. ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาพื้นที่สัตว์อยู่เสมอ อบต. ส่งเสริมการปลูกพืชปลอดสารพิษอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการเกษตร หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบுவัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ดังนี้ อบต. พัฒนางานด้านการเกษตรแบบครบวงจรอบต. จัดซื้อวัสดุการเกษตรให้กับเกษตรกรอย่างเหมาะสม อบต. ป้องกันและการกำจัดศัตรูพืชเป็นประจำ อบต. จัดหาปุ๋ยราคาถูกให้กับเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง อบต. จัดหาตลาดเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง

3. ด้านสังคมและการศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบுவัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ดังนี้ อบต. จัดการแข่งขันกีฬาต่อต้านยาเสพติด อบต. อบรมให้ความรู้เยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง อบต. สนับสนุนการจัดงานประเพณีเป็นประจำ อบต. ส่งเคราะห์สตรี เด็ก คนชรา ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อเอชไอวีอย่างสม่ำเสมอ อบต. จัดสื่อการเรียนให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเพียงพอ

4. ด้านแหล่งน้ำและสาธารณสุข/โภชนาการ/การศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบுவัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ดังนี้ อบต. ขุดลอกหนองน้ำและขยายหนองน้ำให้ใช้ได้ อบต. ขยายเขตประปาภายในหมู่บ้านอย่างทั่วถึง อบต. ปรับปรุงประปาภายในหมู่บ้านอยู่เสมอ อบต. ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะอย่างทั่วถึง อบต. ซ่อมแซมไฟฟ้าภายในหมู่บ้านให้ใช้ได้ดี

5. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบுவัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ดังนี้ อบต. ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน อบต. ซ่อมแซมถนนลูกรังภายในหมู่บ้านเป็นประจำ อบต. ซ่อมแซมถนนลูกรังระหว่างหมู่บ้านให้ใช้ได้ดี อบต. สร้างท่อระบายน้ำเพื่อการระบายน้ำครบทุกสาย อบต. ซ่อมถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่ชำรุดให้ใช้งานได้ดี

6. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบுவัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ดังนี้ อบต. จัดพ่นยากำจัดลูกลายอย่างต่อเนื่อง อบต. รณรงค์ป้องกันและกำจัดโรคพิษสุนัขบ้าทุกปี อบต. ให้การอบรมประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่ออย่างสม่ำเสมอ อบต. ส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชนในหมู่บ้านเป็นประจำ อบต. ส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

7. ด้านประชาธิปไตยและการบริหารจัดการ หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบுவัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ดังนี้ อบต. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชนอย่างสม่ำเสมอ อบต. รณรงค์ให้ประชาชนใช้สิทธิ์เลือกตั้งทุกครั้ง อบต. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน

การทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง อบต. ปรับปรุงการให้บริการเพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจ อบต. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำประชาคมหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 การศึกษาครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

ประชาชน หมายถึง หัวหน้าครัวเรือน หรือบุคคลที่มีอายุ 18 ขึ้นไป ที่อยู่อาศัยและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 278 คน จาก 278 ครัวเรือน 7 หมู่บ้าน ที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ หมู่ที่ 5 หมู่ที่6 หมู่ที่7 หมู่ที่11 หมู่ที่12 หมู่ที่17 และหมู่ที่18

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเสนอฝ่ายบริหารเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้นต่อไป